

**KODEKS ETYKI ZAWODOWEJ PRACOWNIKÓW SŁUŻB PAŃSTWOWYCH  
(Wspólna Uchwała Izby Reprezentantów i Senatu z 11 lipca 1958 r.)**

Każda osoba pełniąca służbę państwową powinna:

1. Przedkładać wierność najwyższym zasadom moralnym oraz państwu nad lojalność wobec poszczególnych osób urzędowych, środowisk urzędniczych i resortów administracyjnych.
2. Przestrzegać Konstytucji, ustaw i innych przepisów prawa władz federalnych oraz innych władz publicznych, jak również nigdy nie przyczyniać się do ich naruszenia.
3. Wykonywać swą pracę w pełnym wymiarze jej opłaconego czasu, wkładając w nią wszystkie siły i najlepsze umiejętności.
4. Starać się wynajdywać i stosować najbardziej skuteczne i oszczędne sposoby wykonania zadań.
5. Nigdy nie dopuszczać się niesłusznej dyskryminacji poprzez obdarzanie kogokolwiek szczególnymi względami lub przywilejami, czy to dla uzyskania własnej korzyści, czy bez takiej przyczyny; jak również nie przyjmować dla siebie lub swojej rodziny szczególnych względów lub korzyści w okolicznościach, w których zgodnie z regułami logicznego rozumowania mogłyby być traktowane jako wywieranie wpływu na wykonywanie obowiązków w służbie państwowej.
6. Nie składać prywatnych obietnic w jakikolwiek sposób wiążących się z piastowanym urzędem, gdyż prywatne słowo pracownika służby państwowej nie ma mocy wiążącej w sprawach publicznych.
7. Nie prowadzić z władzami państwowymi żadnych interesów, które bezpośrednio lub pośrednio byłyby nie do pogodzenia z sumiennym wykonywaniem obowiązków służbowych.
8. Nigdy nie wykorzystywać dla osobistych korzyści jakichkolwiek poufnych informacji przekazywanych jej w związku z pełnieniem przez nią obowiązków w służbie państwowej.
9. Ujawniać wszelkie zauważone przypadki korupcji.
10. Przestrzegać powyższych zasad, w stałej świadomości, iż urząd publiczny jest urzędem publicznego zaufania.

*(Uchwalono 11 lipca 1958 r.)*

*Thumaczenie z jęz.ang.: Albert Pol (BSE)*

*Weryfikacja: prof. Wojciech Sokolewicz*